

244

3

Ne vigadjunk még a Vigadóban!

Lapunk szeptember 24-i számában részletesen beszámoltam a kultúra Vörösmarty téren épülő palotájának rendelkezéséről és távlatáról. Mint ismert, sok más kulturális intézmény mellett olyanok költöznek majd ide, mint az Országos Filharmónia, a Hanglemegyártó Vállalat, a Zeneműkiadó Vállalat, a Nemzetközi Koncertigazgatóság, és az Országos Rendező Iroda. Műszaki felszerelés tekintetében valamennyi bonyolult, sokféle igénnyel működő szerv. Itt lesz az Állami Hangversenyzenekar és a Budapesti Kórus próbaterme, stúdiók a hanglemegyártás szolgálatában, és így tovább. Mindezzel azt kívánom érzékeltetni, hogy nem valamely szokványos irodaház épül itt, hanem egyben rendkívül fontos kulturális létesítmény-komplexum.

Merő véletlen hozta tudtomra, hogy a hatalmas, mostani fázisában 180 milliós (a Vigadó későbbi újjáépítésével együtt 250 milliós), kiemelt fontosságú építkezés műszaki átadására december 21-én délelőtt kerül sor. Szeptemberben, az építkezés akkori stádiumában erre még gondolni sem lehetett (szakemberek is így informáltak akkor).

A dolog — mint értesültem — másokat is meglepett.

Tegnap tehát elmentem erre a műszaki átvételre. A kivitelező és beruházó vállalat képviselői finoman szólva nem nagy örömmel fogadtak. Azt mondták, hogy ilyen helyen nincs keresnivalóm. En váltig állítottam, hogy a dolog nagyon érdekelt, mondhatnám szívügyem. Végül is tudomásul vették, hogy érdekel.

Megmondom őszintén: nemcsak zenekritikusként. Főleg nem is így. Hanem, mint népünk egyszerű fiát.

Érdeklődésem nem mutatkozott haszontalannak. Napnál világosabbá vált ugyanis a helyszínen, hogy a Vigadó Üzemigazgatóság, akié majd az épület lesz, szenvedélyesen nem ért egyet az épület műszaki átvételével. Még a műszaki átvétel megkezdésével sem, ahogy az aktust szolidan megnevezték a néhány perc alatt, ameddig az egész aláírási, (tehát igenis átvételi!) processzus tartott. 180 milliós objektum műszaki átvétele jó negyedóra alatt — ez szerintem minden eddigi világrekordot megdönt. Kivéve a felelős cselekvés világrekordját. (Felsejlenek tudatomban

a Hungarotex épülettel kapcsolatos utólag felmerült visszasságok.)

Megkérdeztem, hogy tulajdonképpen a majdani üzemeltető jelenléte mennyiben kívánatos egy ilyen aktusnál, amelynek létjogosultságát kétségbevonja, de befolyásolni nincs módjában? Ha nem szükséges, miért hívta meg a Művelődésügyi Beruházó, ha szükséges, akkor miért nincs módja megakadályozni azt, ami itt a kivitelező és a beruházó közös elhatározásában történt? Kérdésemre elfogadható válasz nem érkezett.

„A megrendelőnek az átvétel során meg kell vizsgálnia, hogy a szolgáltatás a törvényes vagy a szerződésben meghatározott tulajdonságoknak megfelelő-e...” — mondja az 5/1968-as (IV. 6.) ÉVM rendelet az egész kérdés alfájához. És még azt is: „Nem szolgálhatnak az átvétel megtagadásának okául a szolgáltatás olyan jelentéktelen hibái, amelyek sem önmagukban, sem más hibákkal összefüggésben, illetve a kijavításukkal járó munkák folytán a rendeltetésszerű használatot nem akadályozzák”. De miként vizsgál a megrendelő az átvétel során olyasmit, ami egyszerűen nincs? Miként állapítja meg, hogy jelentéktelen vagy jelentős-e egy hiba olyan objektumon, amelyet még nem lehet létezőnek tekinteni? Mint például ennek a kulturális kombinátnak — egyebek közt — fűtése, világítása, áram-, víz-, csatornázási, szellőzési, klimatizálási ellátása, a próbatermek, stúdiók egésze, egyáltalában az itt átvehető technikai szükségletek túlnyomó hányada? És még egy mellékes kérdés: hogy-hogy a majdani üzemeltető az átvétel előtt két nappal értesül az átvevés szándékáról?!

Mi ez az egész? Mi a magyarázata? Nem feladatomban, hogy megállapítsam és tisztázzam a műszaki átvételi világrekorddal kapcsolatban a „kinek az érdeke?!“ fontos kérdését. Egy ellenben bizonyos: a népgazdaságnak nem, pontosabban lesznek: a népeknek nem! Itt legfeljebb csoportérdekről, esetleg csoportok egybefonódott érdekéről lehet szó. De ez a szocializmusban nem uralkodhat az összközösségi érdeken.

A gyors átvételnél arra azért volt idő, hogy egy kis bort szolgáljanak fel. Minek az öröme? Kinek az öröme? Hiszen még a medve bőre sem látszik, amelyre előre ittak ezen a meglepő átvételen.

Rajk András

Osztályozás		Tárgy		Hely		Idő		Személy		Helyszám	
		725.81		"1970"							
Budapestre vonatkozó újságcikkek											
Szerző:		Rajk András									
Cím:		Ne vigadjunk még a Vigadóban!									
Forrás:		Vépmag									
(Hely)		1970. dec. 27.		(Köt. v. füz.)		(Oldal)					